

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuudennen direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdan d alakohdan [5] alakohtaan (josta on tullut 1.1.2007 lukien kahdeksannen direktiivin 2006/112/EY,⁽²⁾ sellaisena kuin se on muutettuna, 135 artiklan 1 kohdan f alakohta) sisältyvää ilmaisua 'muuta arvopapereita' tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan Grantoncard-kortteja, koska kyseessä ovat kortit, jotka voidaan luovuttaa edelleen ja joita käytetään (osittaisena) maksuna tavaroista ja palveluista, ja mikäli näin on, onko tällaisten korttien jakelu ja myynti näin ollen vapautettu arvonlisäverosta?
- 2) Mikäli näin ei ole, onko kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohtaan (josta on tullut 1.1.2007 lukien kahdeksannen direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, 135 artiklan 1 kohdan d alakohta) sisältyvää ilmaisua 'muuta siirtokelpoisia asiakirjoja' tulkittava siten, että se kattaa Grantoncard-kortit, koska kyseessä ovat kortit, jotka voidaan luovuttaa edelleen ja joita käytetään (osittaisena) maksuna tavaroista ja palveluista, ja mikäli näin on, onko tällaisten korttien jakelu ja myynti näin ollen vapautettu arvonlisäverosta?
- 3) Mikäli Grantoncard-kortti on edellä tarkoitettu 'muu arvopaperi' tai "muu siirtokelpoinen asiakirja", onko sillä, että kortin käytöstä maksetusta vastikkeesta (sen suhteellisesta osasta) kannettu vero on käytännössä illusorinen, merkitystä sen kysymyksen kannalta, onko kortin myynti tai jakelu vapautettu arvonlisäverosta?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 17.10.2012 — ATP Pension Service A/S v. Skatteministeriet

(Asia C-464/12)

(2013/C 9/52)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ATP Pension Service A/S

Vastapuoli: Skatteministeriet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohtaa tulkittava siten, että jos jäsenvaltio pitää ennakkoratkaisupyyntön 2 kohdassa ilmoitettuja laitoksia sijoitusrahastoina, jäsenvaltioiden määrittelemien erityisten sijoitusrahastojen käsitteeseen on sisällytettävä käsiteltävässä asiassa tarkoitettun kaltaiset eläkelaitokset, joilla on seuraavia piirteitä:
 - a) palkansaajalle (eläkeasiakkaalle) maksettava tuotto määräytyy eläkelaitoksen sijoitusten tuoton mukaan,
 - b) työnantaja ei saa maksaa lisäeläkemaksuja turvatakseen eläkeasiakkaalle tietyn tuoton,
 - c) eläkelaitos sijoittaa säästetyt varat kollektiivisesti riskejä hajauttaen,
 - d) olennainen osa eläkelaitokseen suoritettavista maksuista määräytyy yksittäisiä palkansaajia ja työnantajia edustavien työmarkkinaosapuolten kollektiivisten sopimusten perusteella eikä yksittäisten palkansaajien päätösten perusteella,
 - e) yksittäinen palkansaaja voi itsenäisesti päättää lisäeläkemaksujen maksamisesta eläkelaitokseen,
 - f) itsenäiset ammatinharjoittajat, työnantajat ja johtajat voivat halutessaan maksaa eläkemaksuja eläkelaitokseen,
 - g) etukäteen määritetty osuus kollektiivisesti sovitusta palkansaajien eläkesäästöistä käytetään elinkorkovakuutukseen,
 - h) eläkeasiakkaat maksavat eläkelaitoksen kulut,
 - i) eläkelaitokseen suoritettavat eläkemaksut ovat verovähennyskelpoisia kansallisessa tuloverotuksessa tiettyyn summaan asti,
 - j) esimerkiksi rahoituslaitoksen tarjoamaan yksilölliseen eläkesäästämishjelmaan, jossa varat voidaan sijoittaa sijoitusrahastoon, suoritettavat maksut ovat verovähennyskelpoisia kansallisessa verotuksessa samassa laajuudessa kuin edellä i kohdassa,

k) vastineeksi edellä i kohdassa kuvattavasta verovähennys-oikeudesta saatava eläke on veronalaista tuloa, ja

l) periaatteena on, että eläkesäästöt voi maksaa asiakkaalle hänen tultuaan eläkeikään?

2) Jos ensimmäisen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohtaa tulkittava siten, että käsiteltävän asian kohteena olevat palvelut (vrt. ennakkoratkaisupyynnön 1.2 kohta) sisältyvät hallinnan käsitteeseen?

3) Onko käsiteltävän asian kohteena olevan, eläkkeiden maksamista koskevan palvelun (vrt. ennakkoratkaisupyynnön 1.2 kohta) kaltaista palvelua kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohdan perusteella pidettävä yhtenä palvelukokonaisuutena vai useina erillisinä palveluina, joita on arvioitava yksitellen?

4) Onko kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohtaa tulkittava siten, että siinä säädetty maksuja tai tilisiirtoja koskevien palvelujen vapautus arvonlisäverosta koskee myös käsiteltävän asian kohteena olevan kaltaista eläkkeiden maksamiseen liittyvää palvelua (vrt. ennakkoratkaisupyynnön 1.2 kohta)?

5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohtaa tulkittava siten, että siinä säädetty talletus- tai käyttötilejä koskevien palvelujen vapautus arvonlisäverosta koskee myös käsiteltävän asian kohteena olevan kaltaista eläkkeiden maksamiseen liittyvää palvelua (vrt. ennakkoratkaisupyynnön 1.2 kohta)?

(¹) EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyynnö, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 25.10.2012 — Juvelta UAB v. Lietuvos prabavimo rūmai

(Asia C-481/12)

(2013/C 9/53)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Juvelta UAB

Vastapuoli: Lietuvos prabavimo rūmai

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko SEUT 34 artiklaa tulkittava siten, että siinä kielletään sellaiset kansalliset oikeussäännöt, joiden mukaan haluttaessa pitää kaupan Euroopan unionin jäsenvaltion markkinoilla toisesta jäsenvaltiosta tuotuja kultatuotteita, joiden markkinoille saattaminen on kyseisessä jäsenvaltiossa (vientijäsenvaltiossa) sallittua, jäsenvaltion hyväksymän riippumattoman pitoisuudenmäärityslaitoksen on leimattava kyseiset tuotteet leimalla, joka vahvistaa, että kyseinen laitos on tarkastanut leimatun tuotteen, ja jossa esitetyt tuotteen pitoisuutta koskevat tiedot ovat tuontijäsenvaltion kuluttajan ymmärrettävissä, vaikka tieto pitoisuudesta on annettu erillisessä täydentävässä samaan kultatuotteeseen lyödyssä leimassa?

2) Onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että — kuten käsiteltävässä asiassa — tuotteisiin lyötyä kultatuotteiden pitoisuutta koskevaa täydentävää leimaa, joka on tuontijäsenvaltion kuluttajan ymmärtämässä muodossa (esimerkiksi kolme arabialaista numeroa "585"), ei ole lyönyt Euroopan unionin jäsenvaltion hyväksymä riippumaton pitoisuudenmäärityslaitos, mutta leimassa annetut tiedot vastaavat samaan tuotteeseen vientijäsenvaltion hyväksymän riippumattoman pitoisuudenmäärityslaitoksen lyömässä leimassa annettujen tietojen merkitystä (esimerkiksi vientivaltion leima, jossa on arabialainen numero "3", tarkoittaa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan nimenomaan pitoisuutta 585)?

Ennakkoratkaisupyynnö, jonka Okresný súd Prešov (Slovakia) on esittänyt 29.10.2012 — Peter Macinský ja Eva Macinská v. Getfin s.r.o. ja Financreal s.r.o.

(Asia C-482/12)

(2013/C 9/54)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Okresný súd Prešov

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Peter Macinský ja Eva Macinská

Vastajaat: Getfin s.r.o. ja Financreal s.r.o.